

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 5. Fuge occasiones, in quibus nec ipse Petrus Pontifex vniuersalis, nec ipse Dauid Magister generalis firmi permanserunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

144 HOM. QVADRAGESIMATERTIA. DE NEGAT. ET LACRYM. D. PETR.
perplexa optimè proposito noltro conuenient.
Conceptum hunc mellifluè morte suo prosequi-
tur D. Bernadus duobus his Apol. Petri & Pauli
eximiam Dei perpendens misericordiam, quā illi
placuit illos nobis doctores proponere & media-
tores. Quis, inquit, peccatorū præsumet ad Chri-
stum accedere ipso sole partirem? Ille in viragine
Ser in seipso natura purissimum est, qui peccatum nos facit, nec
Apol. Petri dolus invenimus est in ore eius. Quomodo ad illam
accidere audebo, qui sum supra modum peccatus pet-
cator, qui peccatum super numerum arena maris, eis
V. Deus nō
ille purior, go impurior esse non possum? Verenam ne-
bis pia-
saculū in manū Dei videntur, si illa appropinquare
fecit pec-
catores, inquit Bernardus, qui me remisit, statuimus anima-
me remedii in eorum inanibus, qui gravissimi
fuerūt peccata: oret enim propria fragilitas ipsorum
doceat misericordiam. Properea dedit mihi duo ho-
mines istos, qui hominēs eis eūs & peccatores, & ma-
ximi peccatores, qui in seipso, & de se spissi discerunt,
quoniam late aliis miseris debent: magnorū enim
criminū rei, magni criminib[us] facile donabunt re-
nia. Sia quaque mēnsa sit eis remittetur no-
bi. Cōcludit igitur: Tales drebant humani generi
pastores, & doctores coacti, qui dulces eis & eis
potentes eis.

¶ 5. Fuge occasio[n]is, in quibus nec ipse Pe-
trus Pontifex uniuersaliter, nec ipse Deud
Magister generaliter firmi permanescunt.

Tertio dicunt D. Ambrosius D. Chrysostomus & D. Hieronimus
¶ 12. et D. Augustinus, tam enone[n]t, permisit Deus ca-
sum in viro tanta pietate conspicuus, & qui
a Oratiōnē, de fidei de constantia blandiebatne i[us]tū tu, qui tam
Resurrexit, noui fulges morum probitate, nec animi fortitudi-
nē, sed ipsa ex mensis infirmis, timesis & per-
petrata fugias, cum in illis nec ipse Petrus constat,
et in e[st] 63. tū seruauerit si quis locus esset tot vencis & tur-
rit[us]. I[ustus] ad Lib. 3. de fecurior, natus brumine & pice illa; præparata;
Doctrina, compacta ut nihil deficeret amplius, unico
momento absorpta & confrastra percussa, videns
et. 13. tam curcula laetitia, dissoluta, quomodo ibi ti-
meret, qua non vigilante fugam atque peccata:
Similitudo.

¶ 14. meret, qui non vigiliante fugam atque peccata:
cellas, petricula, turbinae, vitatur; si turbo quis
extirgeret, adeo rehemens, ut rupes ipsas radici-
tus euelleret, & in aera dispergeret, quid ageret
stramen atrum: quo timore percelleretur, si au-
dicio pollet; & conficiens rupes everti templa
maris sancte nantes, sunt altioris structurae, mundi
Iacum humi persuadigantes tot periculis, & vori-
cibus tremendam: videamus naves aliquando

grandiores demergi, & occasionum turbines
heu dolendum! absorberi & non unquam ea
qua satis leues esse dignoscimus; quid res
es, milita nauis, confrastra lacera, quam quan-
libet venti flatus abripit? nullis viribus ad res-
tendum obarmata.

Hac est ex iudicio D. Chrysostomi, ob quae
permisit Deus, ut multi, & præclarus S. in cal-
lapi sint pudendo & lamenantes. Expressio
capituli David. Quantus sanctus sufficit diuinus i[us]tus
de illo testimonium: Inuenit hominem secundum
cor suum, ita in omni materia prauissimus, et al-
illum Deus qualiter magistrum ordinari, omnigena
populus, ut omnes intrut stans, & in quibus
genere occasione, ita ut liber Psalmorum eius
quasi vidente sit armamentarium, in quo am-
perat & parvulus & magnus, nobilis & plebeius,
dives & pauper, tanus & infirmus, iuniores &
præte[ri]t, iuvenis & senectus. Sapientia regit
subiecti D. Chrysostomus nec sine admiratione quid cal-
libus possit, quod ex omnibus SS. liberi lego,
Proprietatum, Eunuchs & Epillocks. Canonizamus,
nullos frequentem ut quilibet tempore, quibus
libet diebus, & omnibus horis, omnibus flatus,
omnibus personis, & omnibus occasiōnibus, in-
cundis & inuincundis, gaudis & doloris penitentiis,
& referendi gratias, quam liber psalmographus
Davidis: Mibi sepe numero admirari contigit &
meum mente confundere cogitans & dicens: conser-
vare gratias preciis veteris reficiunt, usque
scriptis libris David sic adamanus vocat
Christianis atque hunc solā ore volvitur usque
Infiguris legislator fuit Moyles, Deus vult
facie ad faciem, cum eo conseruat et reluat, &
amicus cum amico. Creationem mundi nobis de-
scribit & quis eum creaverit: nostris oculis ob-
icit omnia, cœlos & luis stellis fulgidos, aera tenui-
repleta aribus, aquas piceibus lori, secomel, illa
terram plantis suis abundantem, quid tam exca-
mit semel in anno legit Ecclesia. Moyse magis
fuit legislator & liber eius maximus et, usque
semel et annis singulis per Ecclesias legitimi. Opti-
cetes nihil mirum, cum sit veteris testamento: Ad
nouū igitur accedamus: Quid magis solemnitas
ipis SS. Evangelis in quibus nobis referuntur
opera prodigiora & miraculosa Salvatores, que
totū mundū rapuum admirationis, & ea que
pro nobis fecit redempcio[n]em? Quid amorem li-
bitionis SS. Evangeliorum vobis mirabilis praefixa Chrysostomus
predicatur, vobis Deus cum hominibus conseruat, in
mori astrenuit, vobis dementis precepta reguntur? &
Vbi vobis novum Coriolanus recordat, ut recordatur
salyutis genitum huiusmodi recordat?

^{1.}Coy. 10. acquisicēas: *Qui stat, video ne cadas.*

^{2.}p. Paflo. Nec hoc mireris (inquit D. Greg.) quod te de-

^{3.}ura. hoc p. aſcius admonet, cum ipſe David nos

Pſal. 118. idem admonet, dicens & ſua repreſentan-

do promiſia & proposita in verbis illis: *Iurauit*

^{4.}107. *& fatus eſt adire iudicium iuſticia tua:* statimque

aduignens repentiū laptum ſuum, quo perifler

in æxtrum, nū mifericors Deus ſuos ad illum

Similiter oculos reflextis: *Humiliatus sum vñquenq[ue]*

^{5.}& Salo. *Domine, vñfica me secundū verōrum tuorum.* Qua-

lis nam fuit humilio diuinus ita domis præmu-

nita, ſapientia, diuitia, grata, prudens, vt no-

men præferet, Amabilis Domino, & quam pro-

funde demera & confracta impudica locutate

feminarum: quam doleat collita inter inhone-

tas coquæſationes: Rupes aedē ſtrīa dous co-

leſtibus talibus cœteria paſſionibus, quibus ad im-

puſcitas & varia trahebatur criminis, viq[ue] dom

in abyllum mergeretur idolatriæ, ſimulacra

erigens Deorum, illis incenſum adolens, illa ad-

tans, quid tu recum ages, ſculptor D. Chryſoi-

tanis lacra, collita, cui nec ſirma fit virtus: nec

eius conſtant exercitus, nec ſetas quid præmu-

nita, quid fit prudentia: Namq[ue] intuere Eccle-

ſie prætoriam, ita præmunitam, vt pote ab ipso

Christo tuis adiutorum patrocinis: tam Pauli

ante 5. ſūp̄p̄l̄t̄ ſynaxim, totus præmunitus,

cum ſanta præmia viq[ue] tertio coquæſat, ita

et cœcumque agitur leui timoris turbine in

dono Pontificis, & vna cu[m] turba diſſoluta ſeu

rique conuerſatio, illum in tam immenſum de-

mergit profundū, vt Chriftum perfidus eiuraret.

Si rupem hauc maximam, ſuper quam fun-

danda erant totius orbis Ecclesiæ, numerus ven-

tus, ex ore perflans vñioris ancilla offiſiarie, de-

ſicit, trahens illam & diſpergēt, de tua nega-

tione ad alteram: quid in mortaliū miferi-

mo efficit, ſtamime atido, quid quilibet in di-

Job 13.15. uerla rapit, ſpargnique reuenit: *Sicut folium quod*

venero rapim⁹: etenim quilibet affectus & paſſio-

no te exurgēs impetu te rapiet veheſt. Etiori. Au-

ditu folium verbo, quam vehementer te bilis ira,

que concitat: vniuers regaliſ tantum locrandi exi-

ſtente fiducia, qualiter ad hoc te rapit auaritia;

quod si alteram videtis vel ſinceris, que tibi pla-

ceat, quam ardenti ſuccenderis ea potius con-

cupiſſet; Si Petrus tentauit, (inquit D. Am-

bius Re-

ſurget. Quia prafatuit qui aſtrus ſe non poſte ten-

tari? Vocat tentatum, elle à tentatione ſuperatū;

Tom. 4. Lapidē ſandi volvuntur ſuper terram: ut dixit

Zach 9.16 Z. charias & ſupra declarauimus. Tu quid effi-

cties qui non rupeſ es ſolda, ſed palea infima, &

foliolum arida congeries? Cauic ambula, ſuge

occasions, corpus tuū ſufficare periculis. Cade Petrus ad primam & ſimpli em ancilla offiſiarie vocem, & grauitet offeudit Chrifti temerariu[m] quid ages iam longa, & continuaꝝ milie curcum adulari: ce colloquia? An tuis fidis propositis? An te ſecutum reddire tua Confefatio faſa conſtantia iuramenta? Num te in pericula praeti- piſas tuam in te confiderans animo ſtatim? Da- uid inuere, Petrum inuere.

Fortillatum proponet Saül David argu- mentum. Voce deuonat Saül p[re]conis: quod Al- illi, qui ab singulariſſimis deſcedent certamen contra Goliath, eumque ſuperauerit, qui verbi ſatim rebus numeris ſapientibus Dei populū quotidie pro- duocabat, filiam ſuam dater in uxore, duxit di- carat aſſarum alijsq[ue] p[re]roganis. Prodit in medium David prius lanuginis adoleſens: at qui Domine mi[hi] Rex: ego monſtrum hoc eam singulariſſimam aggrediatur. O fili mi, repondeat Saül: p[re]ces, & columbus, nec tibi r[ati]o tam ſperbo compates ſunt iniuste. Non ſunt inquit David: norum ergo fit tibi, Rex, quod ego, quem hic preuentem certus aggrelis ſun leones, vt iolque fortillatos, & cum illis congreſus his ſolis di- guis, quos vides, illos conſegregem, & victor ſu- facauerim: eti[am] igitur hic Gigas et r[ati]o ex illis, cum non mihi carneam preſerat tantum, eumque proſternam liſet adoleſens: Venerit & audiu- quentem David: Leo vel viriſ & conſurgent ad uerum mi. & apprehendebant manum eorum, & ſuſſacabant, interſeſiuntur eis, erit igni Philiſtus iſte incircumeſus: quia vnde ex illis. Harum manu[m] viribus eccl[esi]eſ ſeciderunt leones ar- collii, totus neruſ ſubtiliſſimi conflantes: & r[ati]o conſeruerunt robuſtissimi, toti ſenecte, & non diu- ciente, non proſteruent hunc carne molli, & lan- guida conſtantem, immo inconstantem: eous ma- xime vires non niſi ſuperbia & arroganta ve- ſorum ſunt silentiamq[ue] idem vobis amici pro- ponio. Cauic vobis à tentacionib[us] & occaſionib[us], nec vellris ſuſe propositus. Ad eum ec- ciderunt impetum viſelq[ue] fortiores, quinimo & ad digiti eum conactum leones & viri, robi- flores & animofores, quorum oſſa viriſorum erant fortillata, & in eum operibus ſupra mo- dum exercitataſ Eris & tu velut eoū pygmaeū: cum non niſi uiris ſis carnea deſideria tua, re- cogitationes, tua proposita, cuncta infirmia ſunt, languida, & abſque viſibus eueruola.